

РЕШЕНИЕ

№ 7334

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 08.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **6197** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 ДОПК.

Образувано е по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. С. К., срещу Решение № ПО-54/04.06.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП С., с което е отхвърлена жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 7292/14.05.2021 г., издадено от главен публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

С жалбата са изложени следните доводи за незаконосъобразно на оспорения акт: Решението и потвърденото с него постановление са издадени в противоречие с влязло в сила съдебно решение на АССГ, с което е отменено напълно идентично предходно постановление за налагане на обезпечителни мерки, издадено на жалбоподателя. С процесното постановление е наложена обезпечителна мярка, каквато не е предвидена в закона – възстановяване на дължима на дружеството сума за данъци, но по сметка на НАП. Постановлението е немотивирано по отношение на наличието на обезпечителна нужда и във връзка с преценката, че ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни събирането на евентуалните задължения за данъци. Обезпечението е наложено в нарушение на чл. 121, ал. 3 ДОПК, тъй като изцяло блокира дейността на дружеството. Не е извършена преценка на актуалното имуществено състояние на търговеца, вместо което са запорирани финансови средства, с което изцяло се пречатства нормалната му дейност. По отношение ревизионното производство за ангажиране на отговорността му на основание чл. 177 ЗДДС, жалбоподателят счита, че не са налице две от предпоставките на фактическия състав на солидарната

отговорност - не е установено задължението на доставчика /производството е било висящо към момента на издаване на обжалваното постановление/ и не е установено по несъмнен начин знанието на жалбоподателя, че спорният данък няма да бъде внесен. Иска се от съда да отмени оспореното решение, както и потвърденото със същото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Ответникът - директор на ТД на НАП С., чрез процесуален представител юрисконсулт Н., изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва, че ревизионното производство е приключило и има издаден ревизионен акт, от който е видно, че установеното задължение е в размер на 1 088 547 лева. Моли жалбата да бъде отхвърлена и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № Р-22221020003528-020-001/12.06.2020 г., издадена от органи по приходи при ТД на НАП С., е възложена ревизия за установяване на отговорност по чл.177 ЗДДС на [фирма], за задължения на [фирма], ЕИК[ЕИК], за периода от 01.12.2019 год. до 31.01.2020 г.

Установи се, че с акт за прихващане или възстановяване № П-22221020082610-004-001/15.06.2020 г., издаден от орган по приходи при ТД на НАП С., на [фирма] е възстановена сума, в размер на 992 579,42 лв., представляваща ДДС, на основание чл. 92, ал. 1, т. 4 от ЗДДС.

С Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22221020003528-039-002/11.05.2021г., издадено от главен инспектор по приходите при ТД на НАП, е поискано налагане на обезпечителни мерки на [фирма], във връзка с ангажиране на отговорността му по чл.177 ЗДДС за задължения на [фирма], за периода 01.12.2019 г. до 31.01.2020 г. На [фирма] е извършена ревизия по ЗДДС за периода 01.11.2019 г. - 31.03.2020 г., която е приключила с РА № Р-22221020003509-091-001/12.03.2021 г. При проверка на данните, съдържащи се в ИС „Контрол" е установено, че доставчикът [фирма] е отразил фактурите, издадени на [фирма] в дневник за продажби в съответния данъчен период. По отношение на плащанията от ревизираното лице към [фирма] органите по приходи са установили, че са извършени в периоди, следващи датите на издаването на фактурите и са осъществени в полза на трети лица, към които дружеството - доставчик е имало задължения. Прието е, че ревизираното лице е знаело, че [фирма] ще има затруднения при плащането на задълженията, които биха възникнали от реализираните сделки по продажба на недвижим имот. Установено е, че ревизираното лице не притежава активи/имущество. Цялото му предприятие, като съвкупност от права задължения и фактически отношения, включително недвижими имоти, движими вещи, МПС, краткотрайни и ДМА, нематериални дълготрайни активи, настоящи и бъдещи вземания, както и бъдещо имущество, което ще бъде придобито и включено в състава на търговското предприятие, са заложени в полза на [фирма], съгласно договори за залог, които са вписани в ТР. Поради изложеното и с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на жалбоподателя, вследствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително затруднено, ревизиращият орган е предложил да се наложи предварителна обезпечителна мярка, чрез запор върху банковите сметки на [фирма], в размер на 999 820,20 лева, съответстващ на упражненото право на

приспадане на данъчен кредит.

С процесното ПНПОМ изх. №7292/14.05.2021 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП, на основание чл. 121, ал. 1 вр. чл. 204 ДОПК, на [фирма] е наложен запор върху парични средства в размер на 1 133 034,00 лв., собственост на [фирма], преведени по сметката за временно съхранявани чужди средства от обезпечения на ТД на НАП С. в ТБ [фирма]. Публичният изпълнител се е позовал на обстоятелствата, посочени в искането от 11.05.2021 г. и въз основа на данните за липса на активи, притежавани от дружеството, които могат да послужат за обезпечаване на бъдещото вземане, е приел, че събирането му ще бъде затруднено, а запорът върху парични средства се явява единствената възможна обезпечителна мярка.

Постановление изх. №7292/14.05.2021 г. е оспорено пред директора на ТД на НАП – С. с жалба вх. №53-03-1387/28.05.2021г. по регистъра на ТД на НАП С.. С Решение № ПО-54/04.06.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП-С., жалбата е оставена без уважение. Решаващият орган е изложил следните мотиви: Неоснователно е възражението за липса на мотиви в постановлението, предвид това, че необходимостта от налагане на предварителни обезпечителни мерки е обоснована с възможността за предотвратяване извършване на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които ще бъде затруднено събирането на задълженията. Постановлението съдържа всички реквизити по чл. 196, ал. 1 от ДОПК, а наложеното обезпечение е до размера на предполагаемото задължение. Законодателят не е вменил на публичния изпълнител задължение, а и компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията. При предприемане на действия по предварително обезпечение, публичният изпълнител действа в условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на публичните задължения, както и по отношение на мотивите, обуславящи налагането на предварителни обезпечителни мерки. Споделени са мотивите на публичния изпълнител за наличие на опасност от затруднено събиране на вземанията. Установи се, че с предходно Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. №7270/17.06.2020 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., потвърдено с Решение № ПО-127/16.07.2020 г. на Директора на ТД на НАП С., е наложен запор върху парични средства в размер на 992 579,42 лв., собственост на жалбоподателя, установени с А. № П-22221020082610-004-001/15.06.2020 г. и преведени по сметка на ТД на НАП С. за временно съхраняване на чужди средства от обезпечения. С Решение № 2312/08.04.2021 г., постановено по адм. дело № 7450/2020 г. по описа на АССГ, Решение № ПО-127/16.07.2020 г. и потвърденото с него постановление изх. № 7270/17.06.2020 г. са отменени.

В изпълнение на решението, постановено от АССГ, с постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки изх. №7270/19.05.2021 г. е отменено изцяло постановление изх. №7270/17.06.2020 г.

С Ревизионен акт № Р-22221020003528-091-001/11.10.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., е установена отговорност на [фирма] за данък върху добавената стойност по доставки, извършени от [фирма], в размер на 1 088 547.08 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата, с която е сезиран съдът, е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Оспореното решение е издадено от директора на ТД на НАП – С. – компетентен орган съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК. Спазен е предвиденият в чл. 197, ал. 1 ДОПК 7-дневен срок за издаването му.

Процесното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител при ТД на НАП С., съгласно правомощията, определени в чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити.

При издаване на оспореното решение и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяната им.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В случая е налице мотивирано искане от ревизиращ орган във връзка с извършвана ревизия на жалбоподателя за установяване на отговорност по чл. 177 от ДОПК за задължения на [фирма], с което е направен извод, че събирането на предполагаемите задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Искането е мотивирано с обстоятелството, че дружеството не притежава активи/имущество, които да позволят събирането на очакваните задължения, които ще бъдат установени при ревизията.

В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки. Преценката за затрудненото събиране на задълженията на [фирма], които евентуално ще бъдат установени в хода на процесната ревизия, е направена въз основа на данните и изводите в мотивираното предложение от органа по приходите, като публичният изпълнител е приел, че липсата на имущество, чрез което би могло да се удовлетвори предполагаемото публично вземане и неговият размер, обосновават извод за затрудненото му събиране.

В разглеждания случай, на основание чл. 204 ДОПК е наложен запор върху парични средства, възстановени с А. № П-22221020082610-004-001/15.06.2020 г., собственост на жалбоподателя, преведени по сметката за временно съхранявани чужди средства от обезпечения на ТД на НАП С. в ТБ [фирма]. Съгласно чл. 204 ДОПК, налагането на запор по [чл. 215, ал. 2](#) върху парични средства на длъжника в национална или чужда валута се извършва чрез описването, изземването и внасянето ѝ по сметката на публичния изпълнител. При преизчисляване на курса на чуждата валута се прилага курсът на банката, чрез която се извършва операцията по внасяне на валутата. Чл. 215 ДОПК регламентира способите за принудително изпълнение на публичните вземания, а според ал. 2 на същата норма, за движими вещи и парични средства на длъжника по смисъла на ал. 1 се смятат, до доказване на противното, и тези, намерени у него, в жилището му или в други собствени или наети от него помещения, превозни средства,

офиси, каси или сейфове. Следователно административният орган се е позовал на норми, които не са относими за конкретното производство. Първо, разглежданият случай касае предварително обезпечаване на бъдещо публично вземане, а не производство по принудително събиране. Извън това, не е налице хипотезата на чл. 215, ал. 2 ДОПК, тъй като не е наложен заповор върху парични средства на длъжника, намерени у него, в жилището му или в други собствени или наети от него помещения, превозни средства, офиси, каси или сейфове.

Обезпечителните мерки са изчерпателно регламентирани с [чл. 198 от ДОПК](#), като друг вид обезпечаване на публични вземания не е предвидено. Ето защо липсва и законово основание, да се приеме, че прехвърляне на парични средства, собственост на жалбоподателя, по банковата сметка на ТД на НАП С. е вид обезпечително действие. Обезпечителното производство е строго регламентирано, като на публичния изпълнител са предоставени правомощия да налага единствено предвидените от законодателя обезпечителни мерки. Една от предвидените в чл. 198, ал.1, т.2 от ДОПК видове обезпечителни мерки е заповорът на вземания на длъжника. Предпоставките и редът за налагането ѝ са предвидени с чл. 202 от ДОПК: заповорът върху ликвидно или изискуемо вземане, което длъжникът има към трето лице, се налага чрез заповорно съобщение, което се изпраща на длъжника, на третото задължено лице и на банките, в които третото задължено лице има сметки. Заповорът се смята наложен спрямо третото задължено лице и банките от деня и часа на получаването на заповорното съобщение. В случая обаче, наличните средства в заповорения размер по банковата сметка на ТД на НАП С., находяща се в ТБ У. Б. АД, за временно съхраняване на чужди средства от обезпечения, представляват вземане към банката за тази сума, титуляр на което обаче е не дружеството, а ТД на НАП С.. На следващо място, ТД на НАП не е трето задължено лице по смисъла на чл.202, ал.2 от ДОПК, защото сумата, установена с А. се възстановява от държавния бюджет. Основанието за възстановяване е издаденото А. и във връзка с чл.128-130 от ДОПК вкл. чл. 92 от ЗДДС органът по приходите е длъжен да възстанови сумата, като я преведе по сметка на правоимащото лице. В тази връзка, разпореденото от публичния изпълнител прехвърляне на средства по сметка на НАП, по своята същност представлява разпореждане за изпълнение, а не действие по обезпечение. С процесното постановление са наложени предварителни обезпечителни мерки при висящо ревизионно производство, т.е. няма установени и подлежащи на изпълнение публични задължения, съответно е недопустимо изпълнение без задължение.

По горните съображения, настоящият съдебен състав приема, че обжалваното решение и потвърденото с него постановление противоречат на материалния закон, поради което следва да бъдат отменени.

Воден от горното, Административен съд София - град, 3 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], Решение № ПО-54/04.06.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП С., както и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 7292/14.05.2021 г., издадено от главен публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: